

tarerne til lovforslaget, kan SF i udgangspunktet støtte med følgende kommentarer:

En opprioritering af kemikalietsynet har længe været tiltrængt, og SF har i flere år generelt og i forhold til konkrete eksempler påpeget dette. Det er derfor glædeligt, at vi inden for det seneste års tid har kunnet konstatere en forstærket indsats, eksemplificeret ved, at der er tre gange flere overtrædelser i 1997 og dobbelt så mange indberetninger sammenlignet med 1996.

Eksemplet siger to ting, ud over at der sker overtrædelser. Der er behov for forøget kontrolindsats. Det er tilsyneladende ligesom med grundvandet: jo mere der analyseres for, jo mere findes der. I grundvandet er det for sent at gøre noget ved det, men kontrol og efterfølgende sanktioner kan virke forebyggende. Det koster ressourcer at finde synderen, og fordoblingen af indberetningerne vidner samtidig om en forøget bevidsthed om problemet med farlige kemikalier i de produkter, vi køber og omgiver os med. Folk er ganske enkelt mere bekymrede end tidligere.

SF finder det rimeligt, at branchen selv finansierer kontrollen. Dette er helt i tråd med den forståelse, der også er ved at brede sig i EU, af at industrien skal ind og tage et større ansvar også økonomisk for det offentliges kontrol og godkendelsesordninger.

Generelt mener SF, som vi har foreslået tidligere, at farlige stoffer, uønskede stoffer og uvurderede stoffer bør pålægges en differentieret afgift med henblik på finansieringen af offentlige opgaver, forskning og udvikling og støtte til grøn omlægning af forbrug og produktion. Frivillige aftaler skal ikke forhindre en sådan udvikling, men supplere den.

SF vil se meget positivt på forslaget under udvalgsbehandlingen.

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Lovforslaget, som vi behandler her, tager udgangspunkt i, at tilsynet med kemiske stoffer og produkter helt eller delvis skal finansieres af brancheorganisationerne selv.

En præcisering i lovforslaget vil være ønskelig. Hvilke kategoriområde og fareklasse er det? Særlig de mindre brancheforeninger, som ikke fungerer som arbejdsgiverforeninger, vil med forslaget blive pålagt urimelige omkostninger til administration og et ansvar, der går ud over, hvad der i almindelighed kan forlanges af mindre brancheforeninger.

Ligeledes synes det ikke rimeligt, at mindre brancheforeninger pålægges unødigt administration og omkostninger til fordeling og opkrævning af beløb på medlemmernes regning; det er reelt medlemmernes ansvar.

Dansk Folkeparti er yderst betænkelig ved den manglende oplysning om realitetshensynet bag lovændringen og herunder især, hvorledes denne vil blive udmøntet i praksis. Vi kan kalde lovforslaget en 3 mio. kr.s-lov, som rammer en bestemt branche. Dansk Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget.

Ebbe Kalnæs (CD):

Forslaget her oplever jeg som et meget forunderligt forslag.

Formålet er at styrke det eksisterende tilsyn med kemiske stoffer, og det er selvfølgelig en god ting. Jeg vil heller ikke afvise, at man kunne enes om, at en finansiering skulle omlægges, sådan at det skulle finansieres af branchen med tilsyn. Men det, det ligesom lægger op til her, er, at der er et eksisterende tilsyn, og nu vil man ud og lave frivillige aftaler om at lave et forbedret lag.

Det kan da være rigtigt nok, men når vi så går ned argumentationen af, hvordan det skal udmøntes, hvordan man skal leve med det til daglig, er det noget med, at branchen selvfølgelig ikke skal bestemme, hvad der skal undersøges for, og hvem der skal undersøges hvornår osv. – det være sig indlysende, for så bliver det jo ikke nogen kontrol, hvis de havde indflydelse på det – men de skal indgå en frivillig aftale, enes om at betale et beløb fælles.

Og så står der oven i købet også, at de ikke på noget tidspunkt skal kunne bede om en redegørelse eller få en belysning af, hvordan pengene er brugt. De skal heller ikke, selv om de indgår en frivillig økonomisk aftale for at forbedre kontrollen på deres område, have nogen mulighed for bare at kunne gennemskue, om den også er forbedret, eller om den bare har byttet den eksisterende ud og altså bare er en ny finansiel skatteordning.

Jeg synes, det er en nedladende facon. Jeg synes, det er en tendens, som er ubehagelig, at man i det offentlige, i styrelser osv. siger: Indgå en frivillig aftale med os og betal et beløb. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan man sådan skulle kunne forhandle sig frem til et eller andet. Er det et spørgsmål om, hvem der vil spytte mest eller mindst i kassen?